

Ze trekt haar huid uit

Ze trekt haar huid uit als
een nauwe leren broek,
de kunst is om het aan
één stuk te doen zodat
er niets scheurt, afpellen
moet je leren, je oefent
op een ui of de kat.

Ze vlijt haar vel over de
stoel naast het bed, strekt
behaaglijk pezen, spieren,
kruipt onder het rode laken
waar een enkele druppel
bloed niet opvalt, ongezien
de nacht kan stollen.

Morgen zal ze wassen, strijken, plooiën,
vannacht is ze bevrijd van zichzelf.

Cora de Vos

